

тѣхъ дѣніе въ конто ѿ рекъ: Бла-
жены неплодны-ты, и утробы-ты ко-
ито не съ раждаемы, и съсѣци-ти ко-
то не съ кърмили. Тогазъ ѿ
наченъ да казѣхъ на горы-ты;
Паднѣте врѣхъ насъ, и на плани-
ны-ты: покрѣйте ны. Защо то ако че
правѣхъ това съсѣ сѣрово-то дѣрво,
какво ѿ бѣде съсѣ сѣхо-то? Я кара-
хъ и дрѣгы двамѣна съ него, (кон-
то бѣхъ) злодѣйцы, да ги за-
трымѣхъ. И когато додохъ на
мѣсто-то, което съ нарича Ловно,
тамъ распѣхъ него и злодѣйцы-
ты, єдного отдѣсно а дрѣгыго от-
лѣво. И Исусъ казѣхъ: Отче,
прости имъ, зашто не знахъ ѿ
правѣхъ. И бѣше кждѣ шестѣй ча-
съ, и стана тѣма по сичка-та зе-
мѣ до девѣтый часъ: И потѣмнѣ
сѣнѣце-то, и завѣса-та на храмъ-тъ
съ раздра прѣзъ сѣдѣхъ. И извика
Исусъ съ голѣмъ гласъ и рече: Отче,
въ твои-ты рѣцѣ прѣдавамъ дѣхъ-
тъ си. И това като рече издохъ.
И като видѣ стотникъ-тъ станало-
то, прослави Бога, и казѣхъ: На-
истина тойзи чловѣкъ бѣ правѣде-
нъ. И сички-ти народи конто бѣ-
хъ на дошли да глѣдатъ, като ви-
ждахъ това което стана, вращахъ
съ вѣрѣе съ въ грѣды. И сич-
ки-ти неговѣ познаницы, и жены-
ты конто бѣхъ дошли слѣдъ не-
го отъ Галилеѣ, стоѣхъ отъ дале-
чь и глѣдахъ това. И єто, чловѣ-
къ нѣкой на имѣ Иосифъ, кой-
то бѣше свѣтникъ, чловѣкъ бла-
гъ и правѣденъ, (Той не бѣше съ-
гласенъ съсѣ свѣтъ-тъ и дѣло-то
имъ) отъ Аримадеѣ градъ Иудей-
скѣй, който и самъ ожидаше цар-

ство-то Божіе; Той доде при Пи-
лата и поиска тѣло-то Исусово. И
като го снѣ обви го съ плащани-
ца, и положи го въ гробъ изсѣче-
нъ въ камакъ дѣто никон никогѣ
не бѣ лежалъ. И дѣнь-тъ бѣше пе-
тѣкъ, на присѣмѣваніе въ сѣбота.
Послѣдѣхъ оцѣ и жены-ты, кон-
то бѣхъ дошли съ него отъ Гали-
леѣ, и видѣхъ гроба, и какъ бы
положено тѣло-то негово. И като
съ върнахъ, приготѣхъ ароматы
и миро; и въ сѣбота-та спорѣдъ
заповѣдь-та почивахъ.

Въ Сѣбота Гыриа.
Отъ Матѣѣ, зач. 16.

Рече Господь. Внимайте
да не правите свои-ты
милостыни прѣдъ чловѣ-
цы-ты за да вы виждатъ:
Инакъ нѣмѣте заплата при Отца
вашего, който є на небеса. И тѣхъ
когато правѣшь милостыня, не
трѣби прѣдъ сѣбѣ, както правѣхъ
лицемѣри-ти по съборѣца-та и по
улицы-ты, за да съ прославатъ
отъ чловѣцы-ты; истина ви дѣ-
мамъ, прииматъ (вече) заплата-та
си. И ты когато правѣшь милосты-
ня, да не ѹзнає лѣва-та ти рѣка,
какво прави десница-та ти: За да
бѣде твоѣ-та милостыня въ тай-
но; и Отецъ твой който види въ
тайно, ѿ тебѣ въздаде на ѣвѣ. И
кога съ молишь; не бывай като
лицемѣри-ти; Зашто тѣ обычатъ
да си правѣхъ молеба-та стоѣще
по съборѣца-та и по жглы-ты на ѹ-
лицы-ты за да съ ѣватъ на чловѣ-
цы-ты; истина ви казѣвамъ, че
прииматъ